

A Pécsi Ítéltábla a dr. Princz Kornél ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Zavazcki Zoltán ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen szerzői jogdíj és járulékai megfizetése iránt indított perében a ..Törvényszék 2016. január 19. napján kelt/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 63.153 forintot, és annak 2015. április 15-től a kifizetés napjáig, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű kamatát, 12.215 (tizenkétezer-kétszáztizenöt) forint behajtási költségátalány, 5.000 (ötezer) forint közjegyzői díjat és 22.700 (huszonkétezer-hétszáz) forint elsőfokú perköltséget.

Mellőzi a felperesnek az alperes javára 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint elsőfokú perköltségben való marasztalását.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 21.350 (huszonegyezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2013. július 1-től 2014. március 31. napjáig terjedő időszakban az alperes üzemeltette a ... szám alatti ... elnevezésű vendéglátóegységet, amelyben mind a szobákban, mind az éttermi részen, továbbá két alkalmi rendezvény esetében nyilvános zeneszolgáltatás történt a perbeli időszakban, amely kapcsán az alperest külön-külön jogdíjfizetési kötelezettség terhelte.

Az alperes 2011. év óta a Baranya Megyei Falusi Turizmus Közhasznú Szövetség tagja, amely szövetség tagja a Falusi és Agroturizmus Országos Szövetségének (FATOSZ). A FATOSZ 2013. június 28-án megállapodást kötött a felperessel. E szerződés 2.6. és 2.7. pontjai értelmében az alperes, mint a szövetség tagja 8 lakóegység esetén évi 9.950 + ÁFA kedvezményes jogdíjfizetésre volt jogosult.

A felperes a perbeli időszakban az alábbi jogdíjfizetési értesítőket állította ki:

- 34.214 forint jogdíjösszeg (jogdíjfizetési értesítő száma: 1637-64-14/006625), amely a vendéglátóegységben végzett nyilvános zenefelhasználásnak a 2013. július 1-től 2013. szeptember 8. közötti időszakára számított, 27.297 forint jogdíjából és a 2013. szeptember 9-től 2013. szeptember 30. közötti időszakára számított, 6.920 forint jogdíjából (gépzene),
- 50.063 forint jogdíjösszeg (jogdíjfizetési értesítő száma: 1637-64-14/006627), amely a vendéglátóegységben végzett nyilvános zenefelhasználásnak a 2013. október 1-től 2013. december 31. közötti időszakára számított 28.939 forint jogdíjából (gépzene), az előre be nem jelentett 2013. október 19-ei zenés-táncos rendezvény alapján számított 11.598 forint jogdíjából és költségátalányból, a belépőjegy után fizetendő további 3.556 forint jogdíjából, továbbá a 2013. november 23-ai disco rendezvény alapján számított 5.970 forint jogdíjából,
- 28.310 forint jogdíjösszeg (jogdíjfizetési értesítő száma: 1637-64-14/004401), amely a vendéglátóegységben végzett nyilvános zenefelhasználásnak a 2014. január 1-től 2014. március 31. közötti időszakára számított 28.310 forint jogdíjából (gépzene) állt.

Az alperes a felperes 201411067256 számú, 2014. július 2-ai teljesítési időpontot tartalmazó „fizetve” megjelölésű számlájával igazoltan a 2013. január 1-től 2013. december 31-ig terjedő időszakban 103 nap gépzene szolgáltatásra 37.947 forint + 27% ÁFA, azaz összesen 48.193 forint, további 47 nap gépzene szolgáltatásra 14.430 forint + 27% ÁFA, azaz összesen 18.326 forint, a szobákban végzett nyilvános zeneszolgáltatás után egy évre 9.955 forint + ÁFA, összesen 12.643 forint jogdíjat fizetett meg a felperesnek. Az alperes által kifizetett díjak összege a fenti időszakra 79.162 forint volt.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátást kérte az alperessel szemben 124.802 forint jogdíj és járulékai megfizetése iránt. Az alperes ellentmondásában a jogosult által megjelölt tőkeösszegeből 75.368 forintot és annak járulékait vitatta, ezt meghaladó felperesi követelést - így a 2014. január 1-től 2014. március 31. között kiszámlázott 28.310 forint jogdíjat, valamint a 1637-64-14/006627 számú jogdíjfizetési értesítő alapján kiszámlázott a 2013. október 19-ei zenés-táncos rendezvénnyel kapcsolatos 11.598 forint jogdíjat és költségátalányt, a 2013. október 19-ei rendezvény belépője után számított 3.556 forint jogdíjat és a 2013. november 23. napján megtartott disco rendezvénnyel kapcsolatban kiszámlázott 5.970 forint jogdíjat, mindösszesen 21.124 forint zenés-táncos rendezvénnyel kapcsolatos szerzői jogdíjat - elismerte.

Az elismert, összesen 49.434 forint jogdíj és járulékai tekintetében a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 63.153 forint szerzői jogdíj, annak 2015. április 15-től a kifizetésig járó a Ptk.6:155.§ (1) bekezdése szerinti kamata, valamint a Ptk.6:155.§ (2) bekezdés szerinti 12.205 forintos behajtási költségátalány, továbbá perköltség megfizetésére azzal, hogy ezt az összeget a 2013. július 1. napjától 2014. december 31-ig (helyesen 2013. december 31-ig) terjedő időszak tekintetében, kizárólag a vendéglátóegységben megvalósult nyilvános zenefelhasználás kapcsán kívánja érvényesíteni.

Az alperes a módosított keresetet jogalapjában és összecszerúségében is vitatta, állítva, hogy a felperes követelését megfizette.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 12.700 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget. Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes az alperes által üzemeltetett vendéglátóegységben végzett nyilvános zeneszolgáltatás díját „gépzene”-ként tartotta nyilván, a szobákban végzett zenefelhasználás pedig „falusi és egyéb szálláshely zene felhasználása” megnevezéssel. A számlák

és a becsatolt okirati bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy az alperes ezeket a díjakat a keresettel érintett időszakban a felperes által visszaigazoltan megfizette, ezért a keresetet elutasította és a pervesztes felperest marasztalta perköltségben.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljesítése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést, felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes mellékelte az alperes által az elsőfokú eljárásban becsatolt 201411067256 számú számla jogdíjfizetési értesítőjét, amelyből megállapítható, hogy a ... Étteremben a 2013. február 1-től 2013. június 30-ig terjedő időszakra, valamint a fogadó szobáiban 2013. január 1-től 2013. december 31. közötti időszakra végzett nyilvános zenefelhasználás jogdíját tartalmazta a számla. Ezt az összeget fizette meg az alperes a felperesnek, ez a követelés nem is volt tárgya az elsőfokú eljárásnak. Az elsőfokú eljárásban érvényesített követelés a ... vendéglátóegységekben végzett, nyilvános zeneszolgáltatásnak a jogdíja a 2013. július 1-től 2013. december 31. közötti időszakban. Utalt arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban sem vitatta azt, hogy ebben az időszakban az általa üzemeltetett vendéglátóegységben az étteremben nyilvános zeneszolgáltatást végzett.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban pontosítja, hogy a felperes a keresetében a 2013. július 1-től 2013. december 31. közötti időszakban a **...B.** éttermében végzett nyilvános zeneszolgáltatás jogdíja iránti igényét érvényesítette.

Az így pontosított, egyebekben helyesen megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság téves jogkövetkeztetést vont le amikor azt állapította meg, hogy az alperes által becsatolt számlával igazoltan az alperes a felperes által érvényesített jogdíj követelést kiegyenlítette.

Az okiratok összevetéséből megállapítható, hogy az alperes ellenkérelmében hivatkozott számla rögzíti ugyan, hogy a 2013. január 1-től 2013. december 31. közötti időszakra vonatkozó felhasználási engedély szerzői jogdíját tartalmazza, azonban a számlarészletezés rögzíti - az elsőfokú ítélet tényállásában megállapítottak szerint -, hogy a gépzene tekintetében 103 és további 47 nap tekintetében történt meg a jogdíj kiszámlázása, míg a falusi és egyéb szálláshely zenefelhasználás tekintetében egy évre számlázta ki a felperes a szerzői jogdíjat az alperes felé.

Az elsőfokú eljárásban a felperes csatolta az iratokhoz a fenti számla alapjául szolgáló jogdíjfizetési értesítőt, amely a tárgyi időszakot ugyancsak 2013. január 1-től 2013. december 31-ig terjedően jelölte meg 365 napban, amely tekintetében összesen 79.162 forint jogdíjfizetésről értesítette az alperest. A jogdíjfizetési értesítőhöz mellékelte részletes kimutatás szerint ez az összeg a 2013. február 1-től 2013. május 14-ig terjedő időszakra 48.193 forint, a 2013. május 15-től 2013. június 30-ig terjedő időszakra 18.326 forint, összesen 66.512 forint szerzői jogdíjat tartalmazott, míg tartalmazta a falusi és egyéb szálláshely zenefelhasználása tekintetében egy évre az elsőfokú ítéletben is rögzített 9.955 forint + ÁFA, összesen 12.643 forintos szerzői jogdíjat.

E jogdíjfizetési értesítővel a felperes tehát bizonyította, hogy az alperes által kifizetett 79.162 forint szerzői jogdíj a számlában foglalt tárgyidőszak vonatkozásában csak a falusi és egyéb szálláshely zenefelhasználására vonatkozott, míg a gépzene szolgáltatás tekintetében csak 2013. február 1-től 2013. június 30-áig terjedő időszak jogdíjfizetési kötelezettségét foglalta magába, így a felperes az

okiratokkal bizonyította, hogy a 2013. július 1-től 2013. december 31-ig terjedő időszak vonatkozásában jogszerűen állított ki jogdíjfizetési értesítőt és számlát az alperes felé az általa üzemeltetett vendéglátóegység éttermében folytatott zenefelhasználással kapcsolatban.

Megalapozott volt ezért a felperes követelése az Szjt.1.§ (1) bekezdése, 16.§ (1) bekezdése, 25.§ (1) bekezdése alapján a kiszámlázott szerzői jogdíjak tekintetében.

Késedelmi kamat megfizetésére az alperes a Ptk.6:155.§ (1) bekezdése, behajtási költségátalány megfizetésére pedig a Ptk-nak a keresetlevél benyújtásakor hatályban volt 6:155.§ (2) bekezdése alapján köteles.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetnek helyt adott.

A sikeres fellebbezésre tekintettel a felperes pernyertes lett, ezért az alperes köteles a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségének viselésére, amely a felperes által előlegezett illetékből, közjegyzői díjból, valamint a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján állapította meg.

A fellebbezést a másodfokú bíróság a Pp.256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2016. június 30.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró